

OLIVER FRANIC

41000 ZAGREB

ROSE LUKSEMBURG 1 A

PARSEK

Sfera
zagreb
društvo za
znanstvenu
fantastiku

SVIBANJ '86
br. 27



Parsek je periodična nekomercijalna publikacija SFere, kluba znanstvene beletristike i fantastike, Zagreb. Uređuje redakcijski kolegij članova kluba. Adresa: SFera, Ivanićgradska 41a, 41000 Zagreb, Telefon: (041) 217 122. Žiro račun: 30105-678-44343.

Rukopise ne vraćamo i ne plaćamo. Stav redakcije nije nužno indentičan stavu autora objavljenih priloga. Zabranjeno preštampavanje i umnožavanje bez dozvole SFere. Samo za internu upotrebu.

Parsek je također:

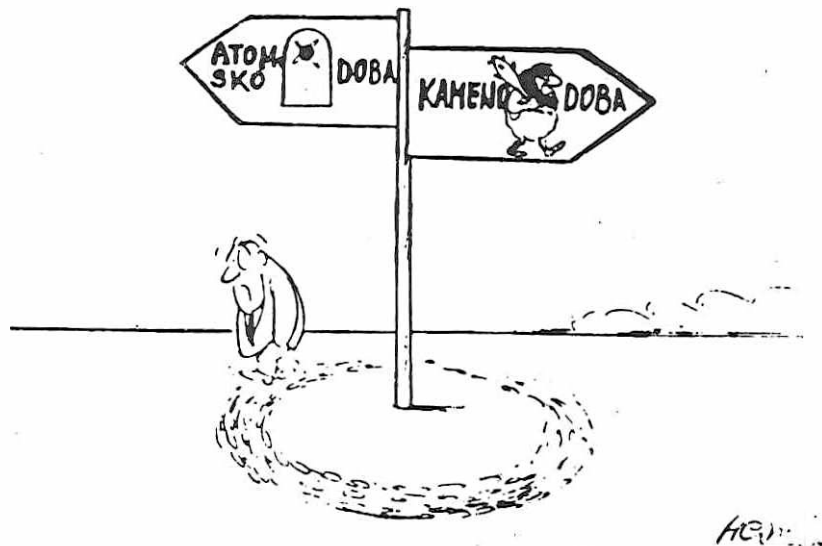
Parsek (kratica za paralaksnu sekundu) - jedinica za mjerenje udaljenosti u astronomiji. 1 parsek = 30,8 biliuna km ili 3,26 svjetlosnih godina = udaljenost sa koje se polumjer Zemljine putanje oko Sunca vidi pod kutem od jedne sekunde (paralaksa)

U stvaranju ovog broja svojim priložima i radom sudjelovali su: Robert Štimec, Dubravka Krajnović, Krsto Mažuranić, Gordana Muraja, Antun Janković (ilustracije),

Štampa: Ured za prijepis i umnožavanje
Zagreb, Jurišićeva 1a

Tiraž: 200

RIJEČE UREDNIČE



Na našoj strani polutke traje radioaktivno proljeće, uzrok je kihanje atoma od peludne groznice. I dok s jedne strane pronalaze u dubinama atoma neizmjerne izvore energije, na drugoj strani učestale su drame i frke u svemirskom programu... Kometo, kometo, zašto nam na muku pristaješ?!

Sve u svemu, Zemlja nam sa svojom bogatom i burnom poviješću apokaliptički jaše u 21. stoljeće.

Hoće li ikada SF ući u školsku lektiru?

Kroz mjesec dana izvjesit ćemo plakate u gradu i najaviti BALLCON. Sve što ste željeli ostvariti, a niste se usudili započeti... (hm, kako bismo daleko dogurali) dodite na naš informativni punkt, gdje možete tražiti i ciglice za SF-konvenciju. Angažirajmo se svi zajedno, kako bal ne bi protekao pod parolom: koliko mastike - toliko mistike.

Kvaliteta našeg fanzina je, što se tiče tiska i grafičke opreme, na ulaznoj liniji. Osobno pak vjerujem da će klupska potreba za tim fanzinom i entuzijizam svih onih koji dolaze u SFeru nadvladati neumitnost ekonomskih zakona i logike. Moram posebno naglasiti i u ime redakcije zahvaliti inozemnim suradnicima, koji PARSEKU pridonose svojim informacijama i likovnim radovima. Steven Fox iz Philadelphie poslao nam je svoje fantastične ilustracije, pa ih u ovom broju, uz njegovo dopuštenje objavljujemo.

Uvjerena sam da ćete i ovaj broj pročitati u jednom dahu.

Srdačno vaša

Dubravka Krajnović

SVE ŠTO STE ODUVJEK ŽELJELI ZNATI O BALLCONU A NISTE SE USUDILI PITATI!

- Gdje: Zagreb, dvorana Vatroslav Lisinski
Kada: 10 - 13 srpnja / jula 1986.
Zašto: A zašto ne!
Tko: - Société Européenne de Science-Fiction, Yverdon Švicarska službeni dio
- SFera, klub prijatelja znanstvene beletristike i fantastike, Zagreb - stručno-organizacijski i programski dio
- Generalturist, Zagreb - agentura za smještaj i prijevoz
- Koncertna dvorana "Vatroslav Lisinski" - tehnički dio
- Kao suradnici u organiziranju programa aktivni su kulturni centri Austrije, Francuske, Italije, SAD, Velike Britanije te Filatelistički savez Hrvatske, Festival animiranog filma, Savez esperantista, Udruženje crtača stripa SFRJ i mnogi drugi.
- Što: - Filmski program koji će se sastojati od dvadesetak najprobranih filmova - vječnih klasika i najnovijih hitova
- Video program sastavljen od niza filmova svake vrste, non-stop na tri televizora.
- posebno pripremamo svjetsku retrospektivu sf-crtića, dugometražnih i kratkometražnih. Također, izbor iz produkcije Zagreb-filma. I još posebno program filmova Dušana Vukotića.
- Svakog dana će biti kazališnih predstava: Doći će iz Skopja, Londona, Italije, a bit će i zagrebačkih. Vjerojatno i nevjerojatni "Blentoni u svemiru!"
- Potpuna retrospektiva YU-stripa od Lobačova do Maurovića do najnovijeg Kordeja, kompeltni Crepax, francuski strip, i još koješta: stripoljupci će doći na svoj račun. Bit će i ilustracija iz Italije, Francuske, Mađarske i još odasvud: iz Santa Ane u Kaliforniji, Concorda iz New Hampshirea.
- Predavanja će držati Ray Bradbury, Forrest Ackerman, Thomas Shippey, Charles Brown (Locust!), Gerald Webb (HOTOL), Alvaro Ferreira, Beverly Friend, Roelof Goudriaan (Fan GoH) i još mnogi.
- Svi kompjuteri koje se može u nas kupiti imat će demonstraciju i prodajnu izložbu. Bit će i computer-shop sa točno stotinu priključaka za vaše "personalce".
- Sajmište knjiga bi moralo biti bogato i živo: izdavači iz cijeloga svijeta će pokazati što imaju, a o vama ovisi koliko ćete svojih knjiga i časopisa ponuditi na prodaju. Ovo je jedinstvena prilika da odmah, na licu mjesta, prodate sve čega se hoćete riješiti!
- Bit će još svega i svačega: veliki banket u nedjelju, nezaboravnih izleta, Darko Suvin, Joe Haldeman, Pierre Barbet, Bela Magyari (mađarski kozmonaut), dva francuska astronauta, zabavni kvizovi za nagrade...
- Kad je već riječ o nagradama:
Svakako sa sobom donesite loptu! Obavezno je donijeti loptu, bilo kakvu, samo da je lopta.
Maškarada će uspjeti samo ako vas što više dode s maskama i sf kostimima. Ovo shvatite ozbiljno!
Société Européenne de Science Fiction i Sirius dodjelit će svatko svoje nagrade.
- Kotizaciju od 4000 dinara možete uplatiti putem pošte do 10. lipnja, a poslije toga prilikom dolaska, kod stola za registraciju.
- Ukratko: prvi put se u Jugoslaviji održava Evropska konvencija. To je prilika da se provedu četiri dana u nezaboravnoj atmosferi zbog koje će u Zagreb doći ljudi sa svih strana svijeta, pa vjerojatno i iz svih krajeva naše zemlje, jer nama je ipak najbliže.

Dovidenja i dobrodošli

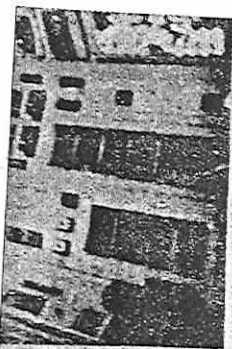
Krsto A. Mažuranić, u ime Organizacijskog odbora

ARTHUR CLARKE: "2010"

DRUGA ODISEJA

Imaginacija velikog SF maštara Arthura Clarka povela nas je prije dvije decenije na čudesno putovanje u 2001. godinu, u svemirsku odiseju sa one strane beskonačnosti i vječnosti, suočivši nas sa krajnjim ishodištima čovjekove kozmičke sudbine.

Pisac romana prema kojima su snimljena oba filma, Arthur C. Clarke, izjavio je u jednom intervjuu da je film "2010" gotovo otvorena molba za mir i suradnju u svemiru. U filmu, naime, Rusi i Amerikanci zatamljuju svoje političke razlike kako bi pošli u potra-



Make contact with
2010 at a cinema
near you soon.
**Something wonderful
is about to happen**



Arthur C. Clarke, the writer who thrilled and mystified you with 2001 - A space odyssey, takes the story on nine years. Written in collaboration with producer/director Peter Hyams, 2010 will take you on a thrilling, mind-expanding voyage of discovery. With a dramatic recording of the world-famous 2001 theme music, stunningly realistic special effects created by Richard Edlund and a heart-stopper of a story, 2010 brings a new dimension to the big screen.



ROY SCHEIDER



HELEN MIRREN

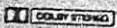


JOHN LITHGOW

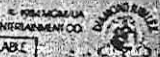
Metro-Goldwyn-Mayer presents a PETER HYAMS film

ROY SCHEIDER

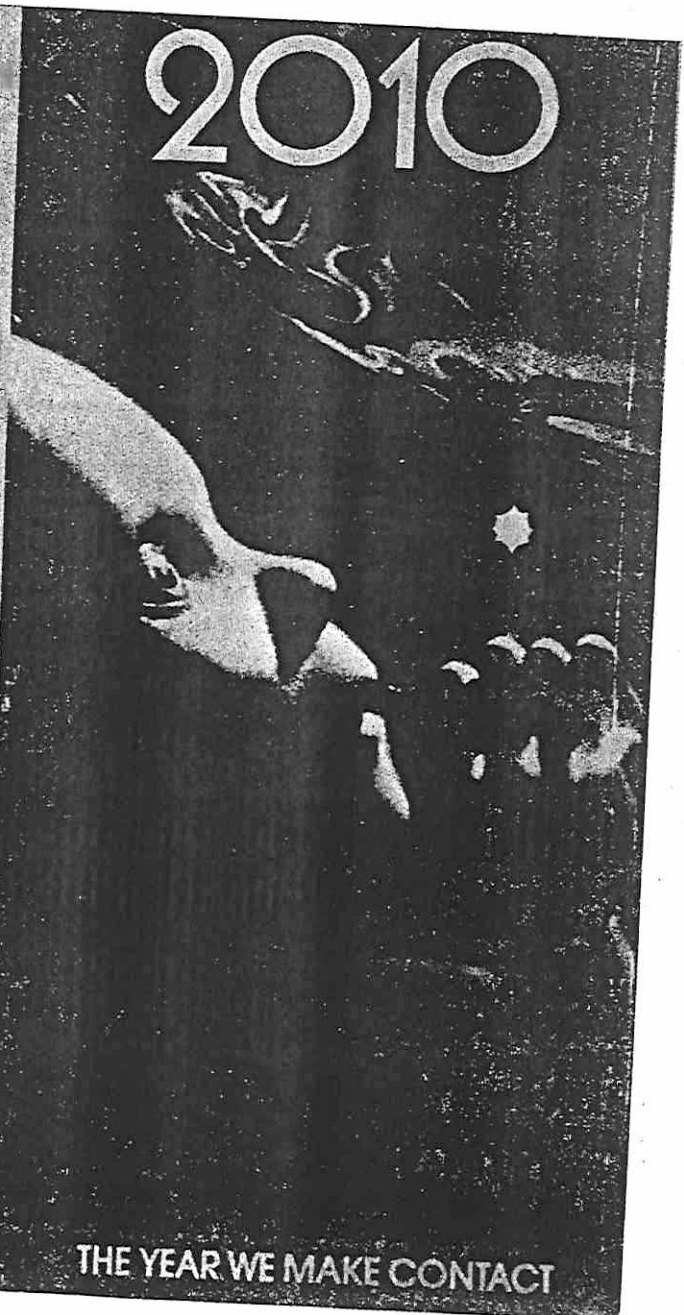
"2010" JOHN LITHGOW • HELEN MIRREN • BOB BALABAN • KER DULLEA
music by DAVID SHIRE visual effects supervisor RICHARD EDLUND, A.S.C.
based on the novel by ARTHUR C. CLARKE
written for the screen, produced and directed by PETER HYAMS



ORIGINAL MOTION PICTURE SCORE AVAILABLE
ON A & B RECORDS AND CASSETTES



PRINTED IN UK



THE YEAR WE MAKE CONTACT

gu za svemirskim brodom i njegovom posadom što se izgubila prije devet godina, tj. 2010, istražujući zagonetni crni kamen u blizini planeta Jupitera.

"Nadam se da će se to proročanstvo ispuniti", kaže Clarke. "Jedan od mojih nauma bio je da, pišući 2010., potaknem ljude na razmišljanje o suradnji u svemiru".

Od premijere "2001: odiseja u svemiru" proteklo je 17 godina i otad je postalo dostupno obilje informacija o putovanju u svemir i o nebeskom sustavu. Znanstvene se činjenice i prebrzo približavaju znanstvenoj fantastici.

"Ovaj se film razlikuje od svega što sam dosad načinio po tomu što uopće ne kani biti fantastikom", kaže Peter Hyams, producent, redatelj i scenarist "2010", kao i redatelj znanstveno fantastičnih pustolovina "Capricorn 1" i "Tudinac".

Film "2010" počinje s prizorom područja Very Large Array u Socorou, New Mexico, najvećom i najsloženijom zbirkom radio-teleskopa u svijetu. Oni su u filmu u stanju pripravnosti, osluškujući, trudeći se da uhvate neki izvanzemaljski HALO ili bilo što, čime bi se pripomoglo da se riješi tajnovitost zbivanja iz 2001. godine na američkom svemirskom brodu "Discovery".

Te su tanjuraste antene također i pozornica tajnoga sastanka između doktora Heywooda Floyda (glumi ga Roy Scheider) i sovjetskog predstavnika. Floyd je čovjek koji je odobrio promašenu misiju prema Jupiteru...

Filmski prikaz Jupitera i njegove divovske crvene pjege izraden je na temelju podataka prikupljenih u toku svemirskih letova "Voyagera" bez ljudske posade. Promatrana s "Leonova", površina planete buja olujama i vrtlozima. Hyams kaže da je ta nemirna slika stvorena na temelju grubih podataka dobivenih tijekom ispitivanja s pomoću "Voyagera" i obrađenih u jednom od najjačih računara na svijetu "Cray X-MP" a potom povezanih s informacijama o vrtlozima oblaka.

(Svemirski brod koji plovi prema Jupiteru - a nosi Floyda, dva Amerikanca i osmeročlanu sovjetsku posadu, naziva se "Leonov", prema Alekseju Leonovu, prvom čovjeku koji je koračao svemirom i sovjetskom komandantu prilikom susreta svemirskih brodova "Apollo" "Sojuz" 1975. Zatim, u njemu se središnji dio vrti radi stvaranja umjetne gravitacije. Snimci "Leonova" koji se kotrlja svemirom poput vašarskog vrtuljka u oštroj su suprotnosti s dostojanstvenom ali ponekad jalovom letjelicom "2001").

Prema riječima dr. Richarda Terrilea iz Jet Propulsion Laboratoryja, koji je pomogao pri stvaranju efekata, filmski prikaz planeta Jupitera u stanovitom je smislu čak realističniji od onoga koji su njegove kolege i on stvorili na osnovu snimljenih podataka.

Posada svemirske letjelice "Leonov" napokon otkriva i ulazi u napušteni "Discovery" u kojem američki kompjuterski čarobnjak Chandra, kojeg glumi Bob Balaban, uspijeva vratiti u pogon "HAL 9000". U skladu s vremenima, u ovom filmu "HAL" je mnogo dobrohotniji nego li je to bio u "2001", gdje je čitao s usana, planirao umorstva i na kraju pobio dio posade.

U filmu "2010" američku i rusku posadu sjedinit će u svemiru u početku korisnost a potom izvanzemaljska sila. Hyams kaže: "Takva bi suradnja trebala postojati. Nisam usamljen u prosudbi da razjedinjenost naših talenata uzrokuje fenomenalno rasipavanje sredstava".

Clarke, koji je 1945. prvi zamislio komunikacijske satelite stacionirane nad Zemljom - vrijedan primjer tehnološkog proročanstva - smatra da nije nemoguće da se zajednička putovanja ostvare isključivo političkim sredstvima.

"Ja u znanosti ne mogu zamisliti ništa više od onoga što su drugi autori već izmislili, osim eksplozivnog razvoja mikročipova. Oni su uvijek razmišljali o divovskim mozgovima. A nikada o patuljastima", kaže Clarke.

William J. Broad

...

Izgubio si se? Tražeći majku
zalutao si u ovu civilizaciju. Come, come!
Pokazat ću ti Zemlju.

...

Višak energije izražava se
u obliku vibracija i impulsa.
Zaustavljaju se na PREDMETU
i unutar ČOVJEKA.

Predmet biva razbijen,
Čovjek poražen.

Za devet milijardi okretaja
ili za nekoliko svjetlosnih godina
srest će se

u podzemnoj željeznici
nekog planetarnog sistema.

Rekao je MOŽDA, kad je trebalo reći NEZNAM.
Tako su predodređeni da griješe,
da čine protiv sebe i kažnjavaju se.

- "Zvijezde ionako pripadaju ispravnima" -prekine me dječak.

No, unatoč svemu, u materijalnom svijetu
dobro se snalazi

ima dovoljno novca

da sebi kupi letjelicu za krstarenje Mliječnom Stazom.

Sloboda mišljenja, sloboda kretanja
sloboda ovoplanetarnog čovjeka...
vlasnik četiri ugona prostora
upravljati koncima svoje lutke
navijati svoj ključ
i mjenjati baterije samome sebi.

Biti ili Nebiti?

Kasno je kad već bivaš.

I još k tome priznat.

Koncert izvodi solist
uživajući u hrpi ekstremnih igračaka.

Zove se zemlja patuljaka
koji se raduju boljem vremenu
iz druge priče.

...

Adieu boy,
prenesi majci suvenir i srdačne pozdrave!

...

Inside: "Zemlja počinila stravično samoubojstvo.
Dotada uvjeti za život - vrlo dobri"

GEA

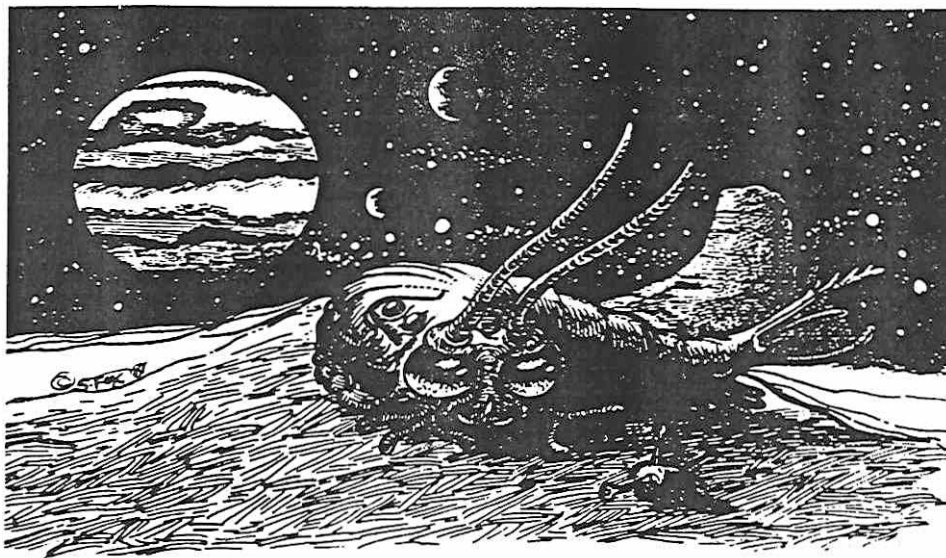
AKTIVNOSTI DRUŠTVA ZA ZNANSTVENU FANTASTIKU "GEA" IZ OSIJEKA

- organiziranje izložbe SF književnosti, filma, ilustracija te stripa uključujući i suradnju s osječkim osnovnim školama. Izložba je organizirana u sklopu mjeseca knjige, a u prostorijama Gradske knjižnice.
- održavanje muzičkih slušaonica s paralelnim prikazivanjem slajdova sa SF tematikom.
- organiziranje video-projekcija (Dune, 2010, Paklena pomorandža...), igraonica, razgovora o knjigama i filmovima.
- osnivanje vlastite SF biblioteke
- suradnja sa osječkim esperantskim društvom (zajednički rad na organiziranju predavanja Damira Mikuličića o znate-već-kojoj kometi)
- suradnja sa osječkim omladinskim listom "TEN" (osigurana nam je jedna stranica za naše priloge)
- organiziranje predavanja iz astronomije
- pripremamo izložbu domaćeg i stranog SF stripa, a u planu nam je i osnivanje astronomske sekcije u okviru kluba.

Drugarski pozdrav

Vladetić Željko

ZOV ETERA



Dečak je svake večeri posmatrao zvezde.
Ogromno crno prostranstvo...
U njemu čudna neizreciva slutnja.
Meseci su prolazili, i slutnja postade bol... !

Nije se više družio sa ostalom decom. Nije se motao oko kompjutera i radio-stanice njegovog oca, kao što je to činio godinama ranije u letnja sparna predvečerja. Njegove želje abdicirale su u nešto drugo, strašno, nepoznato, tajanstveno, što ga je plašilo, ali i zavidjavalo, jer je osećao ushićenost svoje nove sudbine.

Otac je veoma brzo spazio taj žestoki sjaj u Stivovim očima, trudeći se da udovolji njegovoj želji. Ali sin je odbio da razgovara sa njim, rekavši da ima nešto "što oseća samo on".

U Stivovom školskom dnevniku, fizika, hemija, matematika, i slični predmeti, počeli su da gube primat u trci sa filozofijom, psihologijom, lingvistikom, sociologijom. Niko na svetu osim šesnaestogodišnjeg Stiva Morgana, nije mogao da opravda takav paradoks. Ljutnje i slični postupci drugih ljudi nisu delovali na njega. Samo bi se tupo osmehivao i nastavljao sa razvojem sopstvenog "imidža". Svet je morao da se pomiri sa tim da će umesto vrsnog naučnika kompjuterske tehnike dobiti nekog trabunjavog filozofa, koji će neko vreme biti slavljen, a potom zaboravljen. Bar je tako mislio njegov otac. Ali nije bilo tako...

Čas na kome su učili novu metodu kompjuterske obrade podataka upravo se bližio kraju. Napolju, kroz prozorska okna sijalo je Sunce, a komad plavog neba u desnom gornjem uglu presecan povremenim belim tragom mlaznjaka, razbijao je njegovu dosadu. Tamo su bile zvezde...

I tada, sa slikom nekog zvezdanog sazvežđa u sebi, tupo prelete pogledom preko upaljenog ekrana finalnog programera. Da je znao da će taj trenutak zauvek izmeniti sudbinu čovječanstva, Stiv Morgan se nikada nebi našao ovde.

Bleštavo sazvežđe stvoreno u njegovoj glavi gledalo ga je sada sa ekrana. Prelepa učiteljica, crnomanjasta Julija Jang, ispustila je dražestan krik, pritisnuvši dugme opšteg alarma. U prostoriju suvremene učionice 22. veka ude tuce robota, pozvanih po naredenju, da pronadu nepoznatog "uljeza". Registrator moždanih frekvencija učenika pokazivao je tri-deset i šest "alfa" valova, koji su se u tom trenutku nalazili u učionici. Samo se jedna od tih frekvencija nalazila nesvesno u "theta" stanju, stanju duboke nadnormalne skoncentracije.

Sedamdeset godina kasnije kada je Stiv Morgan preminuo istraga je skrenula pažnju na tu činjenicu.

Stiv se vratio kući iz škole duboko potresen.

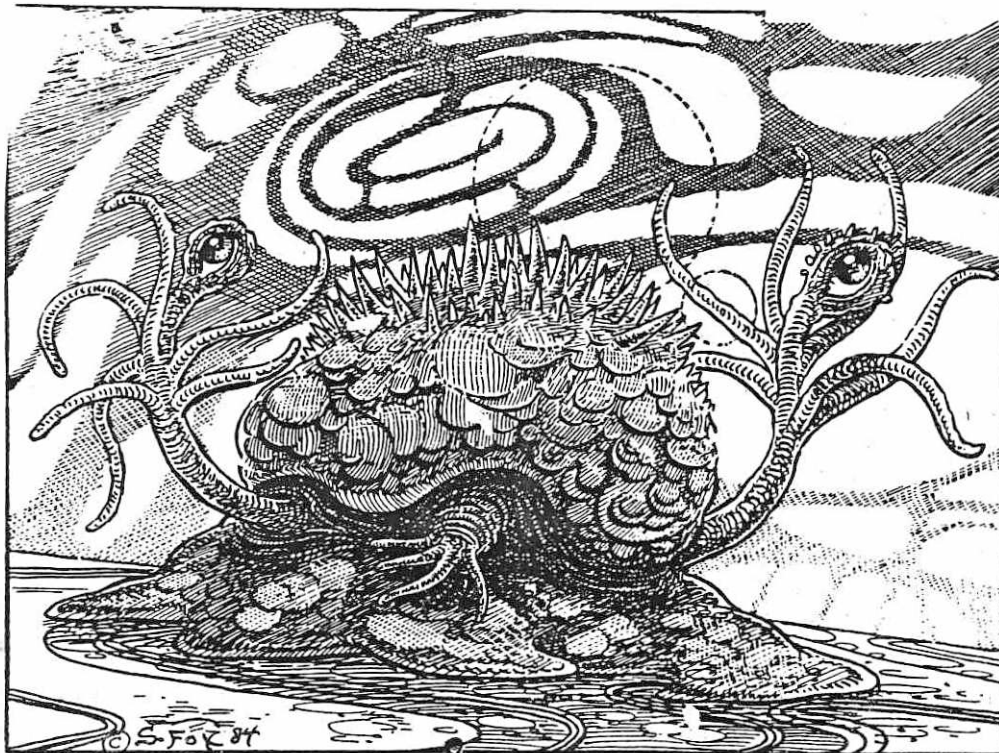
Saznanje da njegovi moždani talasi imaju utjecaja na strujna kola osetljivih kompjutera skoro ga je ubilo.

Da li bi tako mogao da onespособi robota? Uništi odbrambeni vojni mehanizam Svetske Unije? Nije znao granice moći i to ga je plašilo. Sigurno je imao neuobičajeno jak menta, mislio je.

To je bila velika novost u njegovom strogo programiranom načinu života. Ljudi su postali automatizovani mehanizmi, lišeni osjećaja. Trebalo ih je probuditi?

Ali kako? To nije znao. Letova u svemir nije odavno bilo. Samo dve stalne baze na mesecu. Kao i pre jednog veka ... mislio je Stiv. Tehnički problemi su bili pregolemi.

Da li je to bio kraj?



Sudbina se opet poigrala sa njim dve godine kasnije, dok je sređujući rezultate lingvističkih akrobacija, slušao presnimljene zvuke prirode, sa gotovo savršenog tjunera. Imedu raznih šumova vetra, morskih talasa i krikova ptica, kao da su upadali ljudski glasovi podsećajući ga na jedva čujni tihi šapat. Stiv ustade sa stolice i kombinacijom dodatnih pojačala, dvoede snimak trake do visine normalnog ljudskog glasa. Bilo je reči, brzih, sporih, otegnutih, ali nepogrešivo ljudskih.

Kako? Odakle? Pa on je bio sam ...

Nije mu trebalo mnogo vremena da shvati da tu oko nas postoji neka viša sfera, čije su vibracije nedostupne ljudskim čulima. Ljudsko tijelo kao energetska vibracija se očito ne ponaša isto na javi, kao i u snu.

Zašto sužavamo svoju pažnju?

Sa tim pitanjem na usanama, istog trenutka mu je pala izvanredna zamisao. Rešio je da tokom narednih noći natera sebe da postane svestan da sanja. Za vreme sna svest je zacelo izdvojena iz tela, a kad bi postao svestan sebe za vreme sna pre nego što otvori oči, sigurno bi morao sa neke distance da vidi sebe!!!

Ocu je rekao da napušta fakultet, ubrzo mu objasnivši celu stvar. Mladića su poslali u državnu Neuropsihijatrijsku kliniku, kao nepodobnu osobu, a vrpce na ispitivanje u Ontološki centar u Njujorku.

Sve bi se tako završilo da je Stiv izgubio volju.

Trebalo mu je punih šest meseci da savlada tehniku, da bi shvatio i potvrdio sopstveno iskustvo da je čovek samo svest, koja ima nezavisnu formu od tela.

U bekstvu iz klinike pomogao mu je jedan prijatelj, iz srednjoškolskih dana, koji je sa lažnim karticama doktora medicinskih nauka, uspeo da ga prebaci u Peru.

Pod drugim imenom i prezimenom, zaposlio se u fabrici elektronskih igračaka kao manuelni radnik, dok su video-panoi u svim gradovima sveta, javno isticali službenu poternicu za njim.

Otišao je posle nekoliko godina, kada su počeli da sumnjaju u njegov identitet, iako je sa bradom i dugom kosom godinama bio bezbedan.

Zadnje dane života, proveo je kao starac u oblastima stare Francuske pod mostovima Sene, dok je dnevna štampa naširoko pisala o pobuni članova posada dveju Mesečevih baza, koji su tvrdili da su preko telekomunikacionih uređaja iz orbite Jupitera primili veoma jake signale sa porukom osobe po imenu Stiv Morgan.

Svi članovi su zatražili hitnu evakuaciju sa Zemljinog satelita, odbivši da daju bilo kakvu zvaničnu informaciju za američku i svetsku štampu.

30. 02. 2284. - Iako se materijali i dokazi Stiva Morgana o sposobnosti ljudske svesti još proučavaju, kao i njegova čudna životna biografija, petnaest godina posle njegove smrti, robot-sonde odaslane na Mesec sa ciljem da provere stanje nepuštenih baza, još uvek primaju informacije iz kosmosa pod njegovim imenom o načinu na koji bi trebalo izmeniti čovečanstvo.

Iz "Izveštaja Zemaljske komisije za kreditiranje kosmičkih istraživanja"

predsednik: J. V. Šulc

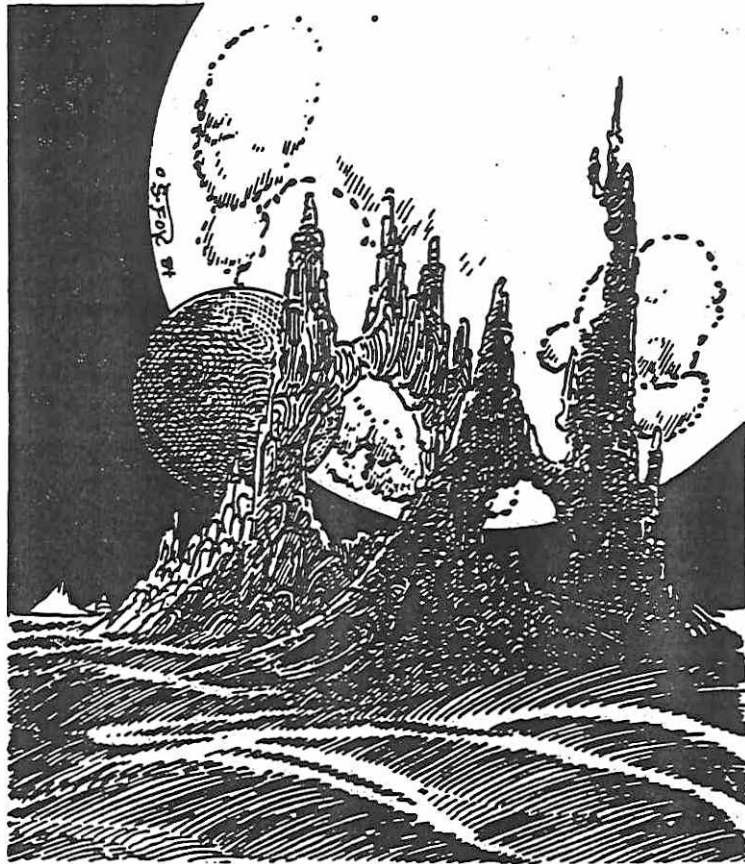
BERISLAV LOPAC

Z V I J E Z D E



Pod prstima zaštićenim tankom, ali čvrstom opnom rukavice osjećao je tvrdu plastiku komandne palice. Laganim, uvježbanim pokretima vješto je palio i gasio mlaznice manevrirajući u susret nevidljivoj površini asteroida. Nije imao nikakav osjećaj kretanja, osim prilikom laganih ubrzanja prouzročenih kratkotrajnim impulsima iz mlaznica na ledima, no gledajući prema svojim nogama promatrao je kako mu se asteroid polako približva, postajući sve veći i zakrivajući sve više zvijezda.

Jarkožuti Sunčev disk nestao je iza oboda tmine, a okolina utone u potpuni mrak, ublažen samo slabašnim, treperavim svjetlom zvijezda. Površina asteroida bila je sad samo velika crna površina na kojoj nije mogao ništa razlikovati, prijeteća crnina koja bi i najmanju njegovu neopreznost pri spuštanju naplatila barem slomljenom nogom.



Snažan bljesak presjekao je istovremeno i njegove misli i mrak, ocrtavajući na površini asteroida savršeno osvijetljen krug. Trenutak kasnije njegova stopla dodirnuše površinu izvježbanom tačnošću, a hvataljke ih učvrste na hladnoj stijeni.

Pogledao je uvis, ali snažna svjetlost reflektora ga je zaslepljivala, sprečavajući ga da vidi crno-sivu kuglu koja je lebdjela držeći reflektor, ne obazirući se na odsustvo gravitacije.

- Hvala, Kyr! - reče, ali slušalice ostadoše nijeme. Nije ni očekivao neki odgovor od svog šutljivog pratioca, te pažnju ponovo usmjeri na svoje uređaje.

Isključio je hvataljke i ponovo zalebdio nad površinom asteroida. Računar opreme za autonomno kretanje izračunao je potrebne parametre i održavao se na stalnoj visini.

Dok se polako kretao naprijed praćen reflektorskim snopom svog nevidljivog pratioca bez žurbe je uključio autolokator, a na malom ekranu unutar kacige pojave se sitne blijeđute brojke. Osjetio je lagan potisak na ledima i brojke stanu odbrojavati unazad.

Krug osvijetljene površine polako se kretao pola metra pod njegovim nogama dok se približavao nevidljivom cilju. Zvijezde nad njim blistale su jasnim sjajem, neoslabljenim ni-kakvom atmosferom ili lećama teleskopa.

S ovog usamljenog mjesta vidi se mnogo više zvijezda nego sa Marsa ili Venere, pomisli on. Marsovo noćno nebo mora da je bilo daleko ljepše prije nego što je i tamo stupila ljudska noga.

Jedan kratki "bipbip" trgne ga iz razmišljanja označavajući da su brojevi na ekranu stigli do nule. Lebdio je nepomično nad ravnom šesterokutnom plohom podijeljenom na tri jednaka segmenta i obasjanom nepomičnim krugom svjetlosti.

Takvih ulaza u automatske promatračke stanice vidio je već na stotine kao njihov serviser. Obišao je čitav Sistem kontrolirajući ih i popravljajući, i mogao bi praktički zatvorenih očiju uključiti svaki njihov zasebni element, ali uvijek bi se osmjehnulo izgovarajući riječi koje su aktivirale ulazni računar svake takve stanice.

- Sezame, otvori se! - reče. Ta kratka rečenica postala je tradicionalni pozivni signal još od izgradnje prvih automatskih stanica na asteroidima. Onaj tko ju je prvi predložio možda i nije imao baš previše mašte, ali bar nije postojala velika mogućnost greške.

- Molim vas ulazni kod! - odjekne mehanički glas u slušalicama skafandera. Uključio je ekran i na njemu se pokaže niz simbola.

- Gama 327413 AC 35 Z Delta Sigma 38 Omikron A - pročitao je šifru jednoličnim glasom, uvježbanim isključivo za komunikaciju s ulaznim računarima automatskih stanica.

- Vaša imena, kodni broj i status, molim! - uzvratil je nevidljivi aparat.

- Sandro Nilsen, 01 B 04 N 85, status SAAS, i Leonid Kyrialis, 03, status QSCC.

- Identifikacija potvrđena. Dobro došli na automatsku promatračku stanicu CA3-721, asteroid FH216.

Dobrodošlica u ništa, pomisli Nilsen na trenutak. Jedina razlika između onoga izvan i onoga unutar asteroida je što u automatskoj stanici postoji bar nekakvo osvjetljenje, dok su gravitacija, toplota i količina zraka iste kao i vani. Nikakve.

Tri segmenta pod njim nečujno kliznu u stranu otkrivajući šesterokutni tunel koji je savijao prema unutrašnjosti satelita, završavajući - Nilsen to nije mogao vidjeti, ali je znao iz iskustva - malom kontrolnom prostorijom.

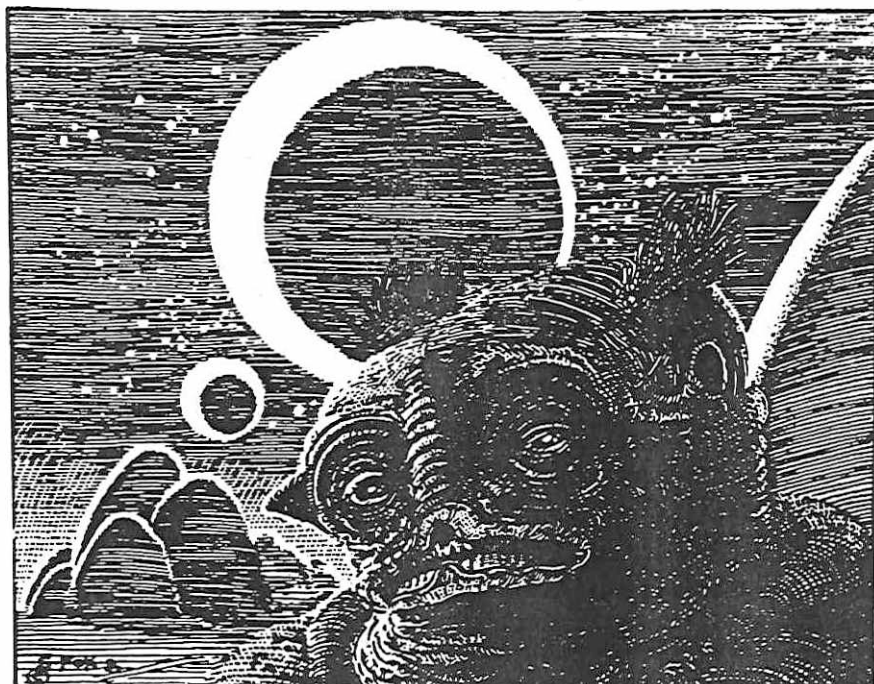
Dok se polako spuštao kroz tunel praćen nečujnom kuglom koja je ugasila svoj reflektor kad se ulaz otvorio, razmišljao je da ovog puta kvar nije tako sitan kao u ostalim slučajevima kad je intervenirao. Obično je posao obavljao sam, a u nekim slučajevima pratio bi ga servisni robot, no sada su s njim poslali ovog šutljivog stručnjaka za mikroelektroniku, jednog od petero s pomalo mističnim statusom QSCC. Očito da njegovo servisersko znanje i iskustvo nije dovoljno, a da običan robot nema dovoljno savršenu autokoordinaciju. Trebalo je poslati nekoga tko je dovoljno upućen u procese na tankim silikonskim pločicama, a koji istovremeno savršeno vlada i najmanjim pokretom.

Iako je cijelo vrijeme razmišljao o Kyru kao o svom pratiocu, Nilsen je znao da je u stvari on pratilac, određen da otvori ulaz i uvede Kyru u stanicu. On je predstavljao "ljudski faktor", ali na tom je završavao sav značaj Nilsenovog dijela zadatka.

Ulebdjeli su u malu kontrolnu prostoriju i retromlaznice fiksiraju Nilsena da mirno lebdi pored zida.

- Okej, Kyr, - reče - moj dio posla je obavljen. Sad si ti na redu.

Crno-siva kugla se pokrene i Nilsen se ponovo mogao diviti lakoći kojom je, bez ikakvih vidljivih vanjskih djelovanja, klizila kroz prostor, ispitujući uređaje svojim hitrim ručicama koje bi se u momentu pojavljivale ispod glatke plastične oplata i istom brzinom nestajale pod njom.



Zvezdano nebo svjetlucalo je iza neprobojnog stakla, isprekidano sjenama asteroida koji su nečujno klizili kroz prostor. Svemirski brod je polako izlazio iz asteroidnog pojasa, a Nilsen je sjedio u mraku jedine kabine, opskrbljene samo jednom pilotskom stolicom već zastarjelog tipa i neprobojnom staklenom polukupolom. ☾

- Kyr? - prekinuo je tišinu.

- Molim? - odgovor je došao iz nekog skrivenog zvučnika. Glas je očito bio proizveden u elektronskom generatoru glasa, ali nije zvučao kao običan kompjuterski glas. Jasno se u tonu tog glasa mogla osjetiti jedinstvena ljudska emocionalnost.

- Osjećam se užasno blesavo.

- Kako to misliš?

- Ne znam... Ja znam da sam u brodu. Ali osjećam se kao da sam u ljudskom biću. Ne kao da me netko progutao, nego jednostavno kao da sam negdje unutra. Skoro kao fetus.

- Nisi prvi koji se tako osjeća. - odvrati Kyr i Nilsen je bio siguran da bi, kad bi mogao vidjeti njegovo lice, na njemu titrao osmijeh. - A zapravo, tvoj osjećaj je sasvim ispravan. Ti si u brodu, a brod sam ja.

- Da. Brod je u stvari tvoje tijelo. Brod je ti.

- Tako nešto. - odvrati Kyr i ponovo zavlada tišina.

Nilsena je oduvijek zadržavala ta jedinstvenost ljudskog i mehaničkog. Dok je još studirao na Univerzitetu Armstrong započeo je niz eksperimenata koji su rezultirali stvaranjem statusa QSCC: petero ljudi, svi redom vrhunski stručnjaci u svojim oblastima, pristalo je da njihovi mozgovi budu transplantirani u specijalne komore u srcima pet svemirskih brodova izuzetnih sposobnosti. Omogućeno im je upravljanje svim funkcijama brodova, što uključuje i nekoliko gravitacijskih i nulgravitacijskih robota, te kompletno bojno naoružanje na svakom brodu.

Cilj tih pokusa bio je da se ispita mogućnost upravljanja samostalnog ljudskog mozga kompletnom mehaničkom jedinicom. Pokusi su ispunili, pa i nadmašili očekivanja, i ljudi-brodovi-roboti su primljeni u društvo - iako je bilo nekih opiranja - s novim građanskim statusom QSCC.

Jedan od njih bio je i Leonid Kyrialis.

Nilsena je iz razmišljanja trgnuo glas i zvučnika. Bio je nekako topao, gotovo više nego ljudski.

- Zar nisu prekrasne?

- Tko? - upita Nilsen zbunjeno.

- Zar ih ne vidiš? - odvrati Kyr, ali nekako odsutno, kao da - Nilsen je ima upravo takav dojam - gleda nekamo u stranu. Nakon kratke stanke doda:

- Zvijezde.

vijestice

IGRAKON

Početak listopada ove godine, u prostorijama Centra za kulturu Peščenica, održat će se dvodnevni IGRAKON pod pokroviteljstvom "SFere". Za članove kluba besplatan upad. Uz raznolik sadržaj, a to je: SF-igre na ploči i kompjutorske igre, sajam, predavanja uz prezentaciju igre, radionica sa uslužnim programima... IGRAKON će proteći u natjecateljskom duhu (preliminarno i finale). Detaljnije u idućem broju.

SF radio igra Predraga Raosa "Nema povišice" dobila je drugu nagradu na natječaju Radio-Zagreba za radio-komediju

Vladimir Samobor

Samostalna izložba od 5. 5. 1986. u društvenom domu Peščenica,
slike znanstvene fantastike

Nakon "Terminatora", "Čovjeka sa zvijezda", "1984", "Gremlina", distributeri nam nude sljedeće SF filmove ove godine:

"Stvor"

"Povratak u budućnost"

"Mad Max-III"

"Superman III"

Na Siriusu je sila teža 250.000 puta veća nego na Zemlji.

SF, West Germany

"Kurd La3witz" je nagrada koja se dodjeljuje najboljim njemačkim i austrijskim SF ostvarenjima. Nagrada je dobila naziv po pioniru Kurd La3witzu, kojemu je godine 1897. izašao roman "Auf zwei Planeten" te izazvao pažnju. La3witz-nagrada može se usporediti otprilike sa američkom Nebula Award nagradom.

Godine 1981. nagrađen je zapadnonjemački SF-roman Georga Zaunera "Die Enkel der Raketenbauer" (Unuka graditelja raketa) objavljenoj u zbirki SF pripovjedaka zapadnonjemačkih autora "Das Auge des Phoenix" (Feniksove oči).

Godinu kasnije ovu nagradu dobio je Wolfgang Jeschkes "Der letzte Tag der Schöpfung" (Posljednji dan stvaranja).

Georg Zauner i Wolfgang Jeschkes
članovi su WORLD SF-a.

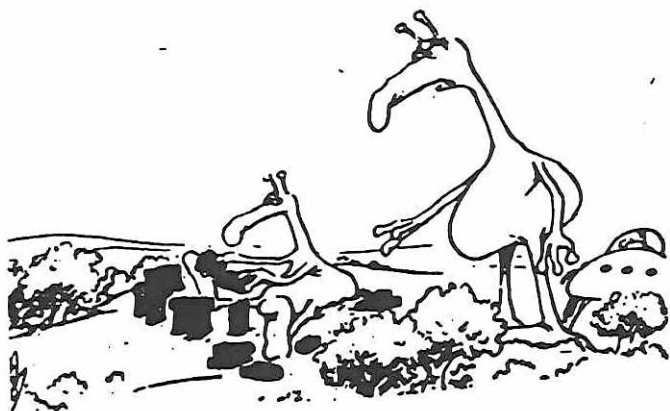
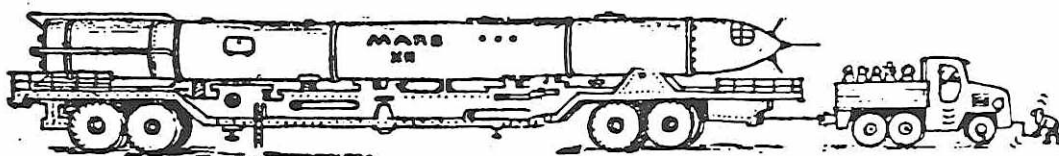
SF HUMOR



- Ostavite nam vašu adresu. Pisat ćemo vam.



- Reci mi kako se piše »Andromeda«



Hajde, sine, dosta si se igrao...

